

Taras Večerin

RAZISKOVANJE JAM V SUHI KRAJINI

Ime mi je Taras in star sem 11 let.

Nisem še čisto pravi jamar, ampak bom kmalu. V jamah sem že bil. Z jamarsko šolo sem šel v Mačkovico, Vranjo jamo, Tri kralje in Najdeno jamo.

Sicer pa z očetom (Fosilc) iščeva jame v Suhi Krajini, predvsem v naši dolini (Ratje). Iščeva na star način: v gozd in pretakniti vsak kamen. Iščeva tudi male jame (luknjice) in preizkuša globino s kamnom, opazujeva, če je prepih, svetiva z lučjo ...

Doslej sva našla šest še neregistriranih jam. Povečini so to majhne jame, pre-majhne za kataster, ena pa gre. To sva poimenovala Zvončica, to pa zato, ker sem jo našel spomladi 2020 v času prve korone. V naši dolini ni zvončkov, ravno pri vhodu pa so bili, zato ime. Z očetom imava dogovor, kdor najde jamo, gre prvi noter in raziskuje. Oče še ni šel prvi v jamo.

Zvončica ima vhodno brezno globoko tri metre. Jama se razdeli na slepi levi krak

in desni krak. Ta se močno zoži, potem pa se odpre mala dvoranica (približno 10 m²). Tu se jama spet razdeli na dve brezenci (globoki tri do štiri metre). Po enem sem se spustil na dno, kjer sem opazil, da se obe brezni združita. Na stičišču sem našel luknje v tleh in vanje metal kamenje. V prvih dveh luknjah se je kamen hitro ustavil, v tretji pa je šel globoko, vendar je vhod v brezno zapirala skala.

Poleti smo imeli spet akcijo. Tokrat so z nama šli Nika, Tim in Luka. Hitro smo prišli do skale zapiralke. Z Luko sva z majzлом in macolo tolkla po skali, vendar ni šlo hitro. Po dobri uri je razbijanje prevzel Tim. Že precej zrahljano skalo je še dodatno potolkel, potem pa mu je uspelo kamen vreči v globino. Razlegel se je močan pok in vedeli smo, da je spodaj velika dvorana. HURA!

Nika se je pripravila za spust, a ni šlo. Vhod v brezno je bil preozek. Tako je padla ideja, da se spustim jaz. In sem šel. Luknja je res ozka, na sredini pa je še rogelj. Že po pol metra so mi noge

obvisle v zraku. V dvorano sem vstopil sredi stene. Spuščal sem se dolgo časa. Na tleh sem opazil, da sta od 35 metrov vrvi ostala samo dva metra. Pred mano sta bili dve večji luknji in videl sem meander v steni. Zdi se mi, da se dvorana proti dnu zožuje. Nataknil sem si pantin in se začel vzpenjati. Vrv se je zelo raztegovala. Na poti sem ves čas zelo nihal. Izstop iz dvorane ni bil enostaven, ampak tam so bili že ostali, ki so mi pomagali ven. Tu bo nujna pomoč tretjega člana.

Potem sva z Niko pripravila Disto in začela z merjenjem jame. Merila sva na poti nazaj in izmerila 14 metrov globine, brez spusta v dvorano (25 do 30 metrov), in 29 metrov poligona. Raziskovanje je trajalo okoli pet ur in akcija je bila več kot uspešna.

Zdaj je čas korone in zato je raziskovanje malo zastalo. Želim si, da bi šli v jamo čimprej in seveda našli nadaljevanje. |

Vhod v Zvončico. Foto: Joc Žibret

Fosilc in Taras. Foto: Joc Žibret